

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 53/2012-20

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 8. februára 2012 predbežne prerokoval sťažnosť Mgr. M. D., D., vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 41 ods. 4 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, práv podľa čl. 32 ods. 4, čl. 36 ods. 1 a čl. 37 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd, práva podľa čl. 6 Európskeho dohovoru o výkone práv detí, ako aj práv podľa čl. 3 ods. 1 a 2, čl. 14 ods. 2 a čl. 18 Dohovoru o právach dieťaťa rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 42 C 161/2010 z 22. júna 2010 a rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 9 Co 386/2010 z 9. decembra 2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Mgr. M. D. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 26. apríla 2011 doručená sťažnosť Mgr. M. D. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojich základných práv podľa čl. 41 ods. 4 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky

(ďalej len „ústava“), práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, práva podľa čl. 32 ods. 4, čl. 36 ods. 1 a čl. 37 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd, práva podľa čl. 6 Európskeho dohovoru o výkone práv detí, ako aj práva podľa čl. 3 ods. 1 a 2, čl. 14 ods. 2 a čl. 18 Dohovoru o právach dieťaťa a rozsudkom Okresného súdu Bratislava V (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 42 C 161/2010 z 22. júna 2010 a rozsudkom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 9 Co 386/2010 z 9. decembra 2010 (ďalej len „napadnuté rozsudky“).

2. Sťažnosť sťažovateľa nespĺňala náležitosti návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené najmä v § 20, § 50 a § 53 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

Vzhľadom na to ústavný súd listom z 29. júla 2011 vyzval sťažovateľa na odstránenie zistených nedostatkov podania a zaslanie kvalifikovaného splnomocnenia na jeho zastupovanie v súlade s citovaným ustanovením zákona o ústavnom súde s poučením, že ak tieto nebudú odstránené v určenej lehote, sťažnosť bude bez odôvodnenia odmietnutá. Sťažovateľ prevzal výzvu ústavného súdu 19. augusta 2011, na ktorú však nereagoval a uvedené nedostatky neodstránil. Z uvedeného dôvodu ústavný súd opakovane vyzval sťažovateľa na odstránenie nedostatkov výzvou - urgenciou z 26. októbra 2011.

Na základe opakovanej výzvy bolo ústavnému súdu doručené 15. novembra 2011 vyjadrenie sťažovateľa označené ako „*Odstránenie nedostatkov podania – Rvp 993/2011-9 zo dňa 26. októbra 2011*“. Uvedené obsahovo rozsiahle vyjadrenie však opätovne nespĺňalo náležitosti návrhu na začatie konania pred ústavným súdom v zmysle § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde. Sťažovateľ nepredložil ústavnému súdu splnomocnenie na zastupovanie sťažovateľa advokátom. Túto okolnosť sťažovateľ odôvodnil tak, že sa pred ústavným súdom „... *obhájim sám a ušetrené finančné prostriedky radšej venujem svojim deťom. Formálna a procedurálna stránka je síce potrebná, ale v tomto ľudsko-právnom prípade druhoradá. Dôležitá je obsahová stránka a merito veci.*“.

Zároveň sťažovateľ aj napriek výzve ústavného súdu vôbec nepredložil kópie napadnutých rozsudkov okresného súdu a krajského súdu. V tejto súvislosti sťažovateľ iba uviedol, že „*Dôkazný materiál je potrebné doplniť ďalším šetrením*“.

3. Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

4. Sťažnosť nemá náležitosti predpísané zákonom, sťažovateľ napriek výzve ústavného súdu nedostatky návrhu neodstránil, a preto ústavný súd sťažnosť podľa ustanovenia § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. februára 2012